

højedes med 22,000 Kr. Betydningen af, at dette udfyldes er jo, som man vil erindre, den, at der ikke bliver foretaget visse Bygningsforetagender, som vilde være hensigtsmæssige af Hensyn til Brandassurancen. Betydningen er altsaa kun, at dette Spørgsmaal, som det ikke er paatrængende at faa afgjort i Øjeblikket, udfyldes indtil videre.

— En lignende Betragtning gør sig gældende med Hensyn til § 21: Institutter med særlige Fonds, I. 9. a. 2: „Hovedistandsættelse af Selsø Kirke“. Det er ogsaa et Spørgsmaal, hvor den Afgørelse, der nu foreslaas, i Virkeligheden kun er foreløbig. Det er en Selvfølge, at man ikke kan vedblive at lade Selsø Kirke forfalde, det er altsaa et af den Slags Spørgsmaal, som maa tages op ad Nare igen. — Paa andre Punkter har det været let for os at komme ud over Uoverensstemmelserne, ved de Love, der ere givne, eller som der er Udfigt til at faa gennemført. Det gælder saaledes f. Eks. Forslaget under § 21 under særlige Fonds III., hvor der er Tale om Lønningsforhøjelser til nogle Lærere ved polyteknisk Lærestanstalt og om et personligt Tillæg til Inspektør Ørsted. Naar vi have ment at kunne frasælde vort Standpunkt paa dette Punkt, hænger det sammen med, at vi have en grundet Forventning om, at det Lovforslag om Lønninger for polyteknisk Lærestanstalt, der beror i det andet Ting, vil kunne ventes fremmet endnu i denne Samling, og at man saa ved denne Lejlighed kunde tage under Overvejelse, om der ikke vilde være Anledning til at give de to paagældende Lærere den hderligere Anciennitet, hvorom der tales i Anmærkningerne til denne Post. Stærkest fremtræder vel nok vor Eftergivenhed paa de militære Budgetter, saaledes altsaa navnlig paa §§ 22 og 23 og de ekstraordinære Bevillinger til disse Ministerier paa § 26. Vi havde ganske vist ønsket at kunne opnaa endogsaa ikke saa lidt højere Bevillinger end dem, det er lykkedes at naa, men efter Omstændighederne have vi troet det forsvarligt at gaa med til Nedsættelserne, saaledes som de fremtræde her i Ændringsforslagene. — Med Hensyn til et særligt Punkt paa § 22 skal jeg gøre en Bemærkning. Man vil erindre, at vi her i Landstinget ved Slutningen af Paragraffen fik indsat en Anmærkning lydende paa, at indtil forandrede Bestemmelser med Hensyn til Hærens Ordning ere vedtagne ved almindelig Lov, kan der gennem kongelig Anordning foretages visse Afvigelser fra nogle af de Konti, der findes under § 22, blot saaledes at Beløbene paa denne Paragraf i det hele taget ikke overskrides. Naar vi ere gaede med til

at lade denne Anmærkning udgaa, saa hænger det sammen med, at vi have den Forvisning, at det vil lykkes os at gøre den overflødig, idet der er Udfigt til at faa gennemført det Forslag som i sin Tid blev indbragt her i Tinget om et Tillæg til Hærloven af 1867 og Tillæget dertil af 1880.

Yderligere at gaa ind paa de enkelte Forslag finder jeg i øvrigt ikke nødvendigt, da samtlige disse Forslag have været saa tit behandlede her i Tinget, og de Herrer ere velbekendte med Betydningen af de Forslag, som vi nu have stillet. Jeg skal derfor slutte med at gentage min anbefaling til det høje Ting om at vedtage Ændringsforslaget og derefter selve Finansloven, og jeg gør det i det Haab, at det ogsaa vil lykkes nede i det andet Ting at gennemføre Forslaget i en tilsvarende Stillelse, og at der derved maa være gjort et afgørende Skridt hen imod Løsningen af den politiske Konflikt, saaledes at vi kunne komme ind i rolige Tilstande, hvorved det vil blive muligt at arbejde paa et sagligt Grundlag, uden at de politiske Konfliktspionter ideelig skulle spille ind med, saaledes at man ikke ved, om man beslutter paa Grundlag af saglige Hensyn eller af storpolitiske Hensyn. Jeg tror at turde sige, at der i hele Landet er et almindeligt Ønske om, at dette maa blive naaet, og jeg vil ønske, at det maa blive til Held for Landet.

Casperen: Saaledes endte altsaa den anden provisoriske Krig, og den endte ligesom den første med en Sejr for Højre og med et ubetinget Nederlag for Venstre! Men dette Nederlag, som Fremstridtet, Bevillingsmyndigheden, i det hele taget den almindelige Valgret vil lide i Dag, det er af mere ondartet Natur end det Nederlag, de have lidt tidligere, og det vil sætte et Mærke i hele vor politiske Udvikling, et Mærke, som enhver Ven af vor Grundlov maa se hen til med Sorg. Efter hvad der her sker i Dag, kan en Regering fremtidig tage ubevilgede Penge, udfædte provisoriske Love og vedblive med Fæstningsbygning. Regeringens Handlemaade i disse provisoriske Aar faar sin Anerkendelse i Dag, og deri ligger, at det bliver et Præcedens ved fremtidige Tvistmaal mellem enhver Regering og det ene eller det andet Ting. Har en Regering for Fremtiden et af Tingene med sig, er den i Stand til at fortsætte den provisoriske Kamp, som vi kende saa godt i disse 9 Aar, og kommer der Tvistspørgsmaal frem, bliver det Ting, som ikke er Forbundsstælle med Regeringen, omtrent nødt til at give efter, det har Sværdet hængende over sit Hoved. Og desværre, efter